

**Chambre
des Représen tants**

SESSION EXTRAORDINAIRE ICJ68

22 OCTOBRE 1968

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 5 avril 1955 relative aux traitements des titulaires d'une fonction au Conseil d'Etat.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Notre proposition tend à étendre aux titulaires de fonctions au Conseil d'Etat le bénéfice de la valorisation des services antérieurs à la nomination, valorisation qui est accordée aux membres de l'Ordre judiciaire et à ceux de la Cour des comptes, respectivement, par la loi du 16 avril 1965 (virtuellement remplacée par l'art., 365 du Code judiciaire) et par la loi du 14 juin 1966.

Il est de tradition stricte d'accorder, dans leur ensemble, les mêmes avantages pécuniaires (autres que les échelles de traitements elles-mêmes) à tous les «corps spéciaux» de l'Etat. Il y a d'autant plus de raisons d'étendre au Conseil d'Etat ce qui est déjà étendu à la Cour des comptes, que le Conseil précède la Cour dans l'ordre des préséances.

Les modalités de la valorisation des «services antérieurs» varient légèrement d'un corps à l'autre, en fonction des situations existantes et des nécessités du recrutement. Pour le Conseil d'Etat, la formule doit être aussi large que possible, étant donné que les membres du Conseil (au sens large) ont été recrutés dès l'origine et continuent à être reçus, très heureusement, dans les milieux les plus divers: barreau, magistrature (au siège et au parquet), administrations traditionnelles, anciens cadres d'Afrique, grandes administrations communales et, bien entendu, services administratifs du Conseil d'Etat lui-même. Il faut souligner cependant, que les services rendus dans tous les milieux sont déjà valorisés au Conseil sous le régime actuel, mais seulement au-delà de la dixième année.

Enfin, quant à la prise de date des effets, puisqu'il s'agit de mettre fin à une discordance injustifiable entre les corps constitués, il importe - ainsi que Je disais déjà le rapporteur à la Chambre au sujet de la proposition relative à la Cour des comptes - de mettre fin à cette situation préjudiciable à partir de la date où elle a commencé d'exister ». c'est-à-dire au 1er janvier 1964.

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

BUITENGEWONE ZITTING 1968

22 OKTOBER 1968

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 5 april 1955 inzake de wedden van de ambtsdragers bij de Raad van State.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Ons wetsvoorstel strekt ertoe het voordeel van het in aanmerking nernen van de diensten die voor de benoeming zijn gepresteerd, uit te breiden tot de ambtsdragers bij de Raad van State; bedoeld voordeel is reeds aan de leden van de rechterlijke Orde en aan die van het Rekenhof toegekend door de wet van 16 april 1965 (welke virtueel door art.. 365 van het Gerechtelijk Wetboek is vervangen), resp. de wet van 14 juni 1966.

Het is een vaste traditie dat dezelfde geldelijke voordeelen (bijten de eigenlijke weddeschalen) aan al de «bijzondere lichamen» van de Staat worden toegekend. Er bestaan des te meer redenen om hetgeen voor het Rekenhof reeds geldt tot de Raad van State uit te breiden, daar de Raad in de orde van voorrang voor het Hof komt.

De modaliteiten ter valorisatie van de «vroegere diensten» verschillen enigszins naar gelang van het lichaam, met inachtneming van de bestaande toestanden en van de noodwendigheden inzake aanwerving. De formule moet voor de Raad van State zo ruim mogelijk worden opgevat, daar de leden van de Raad (in ruime zin), sedert het begin van zj; bestaan en nog steeds gelukkiglijk uit de meest diverse kralingen herkomstig zijn : balle. magistratuur (zittende en parketmagistratuur). traditionele besturen, gewezen kaders in Afrika, grote gemeentebesturen en, natuurlijk, administratieve diensten van de Raad van State zelf. Er wezen trouwens aangetoond dat de diensten die in al de voornoemde functies werden gepresteerd, nu reeds bij de Raad van State in aanmerking komen, doch enkel die welke meer dan tien jaren bedragen.

Daar net erom gaat een einde te maken aan een niet te veranworden gebrek aan overeenstemming tussen de gestelde lichamen, dient ten slotte in verband met de inverkinqtredlnq, zoals de rapporteur in de Kamer het reeds schreef met betrekking tot het voorstel betreffende het Rekenhof, «een einde te worden gemaakt aan de nadelige toestand vanaf de datum waarop deze zich heeft voorgedaan », d.i. 1 januari 1964.

Il ressort de ces considérations qu'il serait inique de surseoir plus longtemps à l'adoption de la présente proposition. Elle reprend d'ailleurs en substance la proposition qui a été déposée sur le bureau de la Chambre le 23 juin 1966 par MM. Saintrain et consorts, et qui est devenue caduque par suite de la dissolution des Chambres. Il ne peut plus être question de lier son sort à celui de l'important projet de loi réorganisant le Conseil d'Etat, qui a fait l'objet d'interminables controverses et qui est pendant devant le Parlement depuis plus de 6 ans, au grand dam de la haute juridiction administrative. Il ne s'agit ici que d'accorder d'urgence aux intéressés des avantages auxquels tout le monde leur reconnaît un véritable droit moral.

Uit bovenstaande beschouwingen blijkt dat het onverhoopt zou zijn de aanname van het onderhavige wetsvoorstel langer te vergaan. Het is trouwens in hoofdzaak de hervatting van het voorstel, dat op 23 juni 1966 door de heren Saintrain c.s. op het bureau van de Kamer werd neergelegd en dat wegens de ontbinding der Kamers vervallen is. Er kan geen sprake meer van zijn de behandeling van dit voorstel te binden aan het belangrijke wetsontwerp tot reorganisatie van de Raad van State, dat het voorwerp van eindeloze debatten uitmaakte en dat sedert ruim 6 jaar voor het Parlement aanhangig is, tot groot nadeel voor het hoge administratieve gerecht. Het gaat er hier slechts om snel aan de belanghebbenden voordelen toe te kennen waar zij, volgens iedereen, een werkelijke morele aanspraak op hebben.

F. PERSONS.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 3, alinéa 7, de la loi du 5 avril 1955 relative aux traitements des titulaires d'une fonction au Conseil d'Etat, modifié par la loi du 28 mars 1964, est remplacé par la disposition suivante :

« Pour le calcul des augmentations périodiques, il est en faveur de Ces titulaires, tenu compte;

1e de la durée, au-delà de dix ans, de l'inscription au barreau en Belgique et dans les territoires sous la souveraineté ou sous l'administration belge;

2e de la durée, au-delà de dix ans, de l'exercice de la charge de notaire par un docteur en droit;

3e du temps passé, en Belgique et dans les territoires sous la souveraineté ou sous l'administration belge, dans la magistrature, dans un service public jouissant ou non de la personnalité juridique, et dans le professorat d'enseignement supérieur,»

Art.2.

Le même article 3 est complété par un dixième alinéa rédigé comme suit:

« Le traitement de celui qui, au moment de sa première nomination à une fonction au Conseil d'Etat autre que celle d'assesseur de la section de législation, occupait déjà une fonction permanente de l'Etat ou d'un organisme parastatal, rétribuée directement ou indirectement par le Trésor, ne peut être inférieur au traitement dont il bénéficiait effectivement dans cette dernière fonction.»

Art.3.

La présente loi produit ses effets au 1er janvier 1964.

1er août 1968.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Artikel 3, zevende lid, van de wet van 5 april 1955, betreffende de wedden van ambtsdragers bij de Raad van State, zoals het door de wet van 28 maart 1964 is gewijzigd, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Bij de berekening van periodieke verhogingen wordt voor die ambtsdragers rekening gehouden met:

1^e de duur boven tien jaar van de inschrijving bij een balie in België en in de gebieden onder Belgische soevereiniteit of bestuur:

2^e de duur boven tien jaar van de uitoefening van het ambt van notaris door een doctor in de rechten:

3^e de tijd doorgebracht in België en in de gebieden onder Belgische soevereiniteit of Belgisch bestuur, bij de magistratuur, in een overheidsdienst al dan niet met rechtspersoonlijkheid en als professer van het hoger onderwijs. »

Art.2.

Hetzelfde artikel 3 wordt aangevuld met een tiende lid, dat luidt als volgt:

« De wedde van degene die bij zijn eerste benoeming als ambtsdrager bij de Raad van State, met uitzondering van een benoeming als assessor van de afdeling wetgeving, reeds een door de Schatkist rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd vast armbt in rijksdienst of in een parastatale instelling bekleedde, mag niet minder bedragen dan de wedde die hij in laatstbedoelde functie werkelijk genoot.»

Art.3.

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1964.

1 augustus 1968.

F. PERSONS.